

Patienter med höftfraktur – erfarenheter av rehabilitering efter utskrivning från akutsjukhus

Magnus Sandberg¹, Bodil Ivarsson¹, Anders Johansson¹, Lena Jönsson², Ami Hommel^{2,3}

¹Lunds universitet, ²RIKSHÖFT, ³Malmö universitet

Bakgrund

Patienter med höftfraktur skrivs ut från akutsjukhus efter några dagar. De följs via RIKSHÖFT upp efter fyra månader.

Syfte

Att undersöka patienternas erfarenheter av rehabilitering efter utskrivning från akutsjukhus.

Material och Metoder

Vid telefonuppföljning via RIKSHÖFT av patienter utskrivna från Skånes universitetssjukhus i Lund tillfrågades 40 patienter om en sjuksköterska fick komma hem och intervjua dem om deras erfarenheter av rehabilitering fram till fyra månaders kontrollen. Det var 26 patienter som tackade nej relaterat till hög ålder och dålig hälsa. Därav genomfördes 14 intervjuer. En semistrukturerad intervjuguide användes. Data analyserades med innehållsanalys.

Resultat

Två huvudtema framkom: Att vara hemma men fortfarande i händerna på sjukvårdssystemet och Ett nytt okänt liv. Inom temat Att vara hemma men fortfarande i händerna på sjukvårdssystemet fanns tre subkategorier: Ett icke fungerande system, Ett professionellt och fungerande sjukvårdssystem samt Behovet av hjälp från familj och vänner. Under temat Ett okänt liv framkom sex underkategorier: Att vara tvungen att förlita sig på andra, Existentiella faktorer, Kampen att klara vardagen, känslan av att inte räcka till, Personlighet påverkar tillfrisknandet, Att återhämta sig och ha ett normalt liv.

Slutsats

Inte alla patienter fick adekvat smärtlindring, hjälp med rehabilitering och en del patienter upplevde att de inte bemöttes professionellt från sjukvården. Interventioner behöver göras för att utskrivningsprocessen och efterföljande rehabilitering skall förbättras för såväl patient som dennes närmsta närstående.

"Jag är låst här hemma!
Inte en människa i huset! Så jag låg här
och längtade till när de skulle komma
på morgonen och sätta på mig
strumporna..."

"Jag har satt ett mål, på tisdag skall jag
själv klara att ta på mina strumpor.
Vi får väl se men ännu har jag inte missat
några uppställda mål!"

"Det är väl det jag känner som finns
där hela tiden, jag får inte trilla,
jag får inte halka omkull, men sen...
ja, det är väl sådana saker
jag kan känna oro för"

"Ja, kommunen kom ju sen
med hjälpmedel, för övrigt har vi inte
fått någon hjälp. Det har vi inte haft.
Ja, jag frågade om jag kunde hjälp till att
dammsuga en gång i veckan eller i alla fall
ett par gånger, men det fick jag ju inte!
Det skulle min man göra"